

Na szkocką i irlandzką nutę

Zespół "Comhlan" już po raz jedenasty gości w Biskupinie, w tym roku - z nowym repertuarem.

Codziennie o 10.30 i o 15.15 występuje zespół "Comhlan", który w swoim repertuarze ma tańce szkockie i irlandzkie. Na pokazie tańca szkockiego zobaczyć można taniec dworski, dostoyny i tzw. taniec highland. Pierwszy charakteryzuje się

kontredansowym następnym par i kilkakrotnym powtarzaniem krótkich układów choreograficznych, które opierają się na kilkunastu figurach oraz niewielkiej liczbie kroków. Podczas tego tańca panów obowiązują tradycyjny strój, na który skła-

je: ceili - tańce zabawowe, które wykonywane są w miękkich butach (baletkach) i set dances - tańce tradycyjne, tańczone w butach twardych. "W miękkich butach bardzo ładnie pracują nogi - wyjaśnia różnicę Gosia Majewska, człon-

Taniec "four girls" przygotowany został specjalnie dla zespołu "Comhlan" fot. Magda Kruszk

iskierki

◆ Pokazy czerpania i marmoryzacji papieru odbywają się codziennie o 11.30, 13.00 i 14.30 na stanowisku nr 23 (papier czerpany). O 13.00 odbywa się tam również konkurs z nagrodami. (dk)

◆ Podczas przemarszu rzymskich legionistów z pola bitwy do obozu chłopiec z wycieczki szkolnej patrząc na tarcze legionistów pyta kolegę: - Ej, gdzie oni niosą te tarki? (sm)

◆ Pokaz walk Rzymian z barbarzyńcami. Jedna z pań, obserwujących bitwę na temat wodza Rzymian: - Czy ten koleś z miotłą na głowie wygląda poważnie? (am)

da się między innymi kilt, sporran (męska torebka zawieszana z przodu kiltu na pasku) i eshes (tasiemki przy skarpetach). Natomiast drugi taniec - highland - jest zdecydowanie bardziej tańcem popisowym. Tworzyli go wędrowni nauczyciele, którzy niejednokrotnie sami wymyślali kroki, stąd też tak wielka różnorodność lokalnych kroków.

Również tańce irlandzkie dzielą się na dwa rodza-

kini zespoły "Comhlan". - Podczas takiego tańca fruwa się wręcz w powietrzu, a podczas tańców tradycyjnych jest po prostu większy łomot. Ale obydwie tańce są bardzo widowiskowe". Członkowie "Comhlan" nie tylko prezentują swoje umiejętności taneczne, ale i chętnie opowiadają o tradycyjnych strojach i o specyfice tańca szkockiego oraz irlandzkiego.

MAGDALENA KRUSZKA

Za darmo na festynie można

◆ wziąć udział we wszystkich konkursach na stanowiskach oraz na estradzie (70) ◆ uczestniczyć w grach i zabawach rzymskich oraz germańskich (45) ◆ odwiedzić domy rzymskie ◆ degustować potrawy rzymskie i germańskie (42 i 46) ◆ przymierzać stroje rzymskie i germańskie (4) ◆ uczestniczyć w targu niewolników (71) ◆ lepić paciorki z modeliny i sklejać ceramikę w chacie edukacyjnej (57) ◆ kąpać się w balii (30) ◆ tkąć na bardku i wyszywać (63) ◆ czerpać papier (29) ◆ pobierać naukę w warsztacie brązownika (16). (mkr)

Broń Rzymianina

Rezydujący w łącznej liczbie około 20 osób na kraalu legionści rzymscy reprezentują 3 legiony: Legio XXI Rapax, Legio II Augusto z Anglii i Legio XIII z Lublina. Na co dzień prezentują uzbrojenie, taktykę militarną i sposoby walki armii rzymskiej, zajmując się także odtwarzaniem życia obozowego i codziennego starożytnych Rzymian.

Wiele przedmiotów z obozu, w tym balistę zbudowali sami, uzbrojenie zaś raczej zakupują od polskich jak i zagranicznych płatunku legionisty jest zależny od okresu, jaki chce się odtwarzać, jednak średnio zamyka się w granicach 4.000 zł. A co składa się na wyposażenie żołnierza rzymskiego?

Większość z nich nosi najbardziej znany i najlepszy typ zbroi rzymskiej - tzw. lorica segmentata, czyli zbroję ze stalowych pasów chroniącą ramiona i korpus. Jest to typ pancerza powszechny w armii rzymskiej od czasów cesarza Tyberiusza. Zbroja taka była używana aż do schyłku zachodniego Cesarstwa. Zmieniała się nieznacznie w tym czasie. Innym popularnym typem pancerza była hamata, czyli kołczuga wykonywana z około 20 tysięcy pierścieni żelaznych łączonych nitami, lub po prostu zaginanych z drutu. Ważyła od 8 do 12 kilogramów i dobrze chroniła, choć była mniej skuteczna od lorica segmentata.

Najmniej lubianym typem zbroi była lorcia squamata, czyli pancerz łuskowaty. Była to zbroja wykonana z małych płytek metalowych na skórzanym, lub płóciennym podkładzie, która była sztywniejsza od kołczugi i mniej wygodna. Ten typ pancerza używany był głównie przez konnicę.

Poza tym Rzymianie nosili hełmy z osłoną karku i osłonami policzków, wzorowane na galijskich. Używali dużych, prostokątnych tarcz, zwanych scutum, które zastąpiły dawny kształt -

owalny, aby potem znów stać się u schyłku Imperium owalne. Scutum wykonane z cienkich desek łączonych klejem wołowym miały metalowe umbo i okucia brzożów. Malowane były we wzory pioruna - symbol boga wojny Marsa oraz kłosa zboża, które wywodzą się stąd, że początkowo legiony składały się głównie z rolników. Tarcza osłaniała nieopancerzone nogi i ręce.

Bronią zaczepną legionistów jest krótki miecz przeznaczony do pchnięć - gladius, włócznia hasta oraz oszczep pillum, którego długi, żelazny grot zaginał się w tarczy wroga unieruchamiając ją. Broń dystansowa Rzymian to proce oraz łuki, chociaż odwiedzający Biskupin legionści nie używają broni strzeleckiej z uwagi na bezpieczeństwo pokazów walk. W połączeniu ze wspianą taktyką, liczebnością legionów rzymskich oraz bitnością żołnierza, ekwipunek legionistów zapewnił Rzymowi panowanie nad całym niemal wówczas znanym światem, choć na biskupińskich bitwach Goci i Celtowie udowodniły, że armia rzymska nie była nie do pokonania.

RAFAŁ TRABSKI

ŻNIŃSKA KOLEJ POWIATOWA

Linia wąskotorowa turystyczna; odjazdy z Biskupina do Żnina: ◆ 10.30 ◆ 11.45 ◆ 13.30 ◆ 14.50 ◆ 16.10 ◆ 17.40 ◆ Więcej informacji: tel. (052) 3020492; www.paluki.pl/ciuchcia. (dk)